

Nội dung bài viết

1. [Dàn ý phân tích bài thơ Mùa hoa mận](#)
2. [Phân tích Mùa hoa mận - Mẫu 1](#)
3. [Phân tích bài Mùa hoa mận - Mẫu 2](#)
4. [Phân tích Mùa hoa mận của Chu Thùy Liên - Mẫu 3](#)
5. [Phân tích bài thơ Mùa hoa mận của Chu Thùy Liên - Mẫu 4](#)

Dàn ý phân tích bài thơ Mùa hoa mận

1. Mở bài

Giới thiệu về tác giả, tác phẩm, hoàn cảnh sáng tác và nội dung chủ đề của bài thơ

2. Thân bài

Phân tích theo khổ:

- Khổ thơ đầu: “cành mận... con trẻ”. Phân tích nội dung và hình thức của khổ thơ

+ Hoa mận trắng muốt mang theo không khí mùa xuân

+ Màu hoa mận cũng là màu của tuổi thơ

+ Màu hoa mận đi cùng năm tháng, lặng lẽ nhìn ngắm mọi sự thay đổi

- Khổ thứ 2: “cành mận... làm đu”

+ Mùa hoa mận là một phần của buôn làng

+ Mùa hoa mận là dấu hiệu để dân làng nhận ra một mùa xuân mới đã về

+ Màu hoa mận là biểu tượng của mùa xuân

- Khổ thứ ba: “cành mận... trở về”

+ Mùa hoa mận là của hiện tại

+ Mùa hoa mận là sự tiếp diễn

+ Mùa hoa mận là vòng lặp

+ Mùa hoa mận là hồi ức, kỉ niệm

3. Kết bài

Kết luận về mùa hoa mận, về dân làng và về mối quan hệ giữa dân làng và mùa hoa mận, đưa ra nhận xét của bản thân.

Phân tích Mùa hoa mận - Mẫu 1

Mùa hoa mận là một trong những bài thơ tiêu biểu của Chu Thùy Liên, được viết vào Tháng Chạp năm 2016. Trích trong tập Thuyền đuôi én, NXB văn hoá Dân tộc, Hà Nội, 2009. Bài thơ nói về nỗi nhớ quê hương của người đi xa.

Cành mận bung cánh muốt

Lũ con trai háo hức chơi cù

Lũ con gái rộn ràng khăn áo

Bóng bay nâng ước mơ con trẻ

Câu thơ đầu tiên "Cành mận bung cánh muốt" báo hiệu mùa xuân về với bao đi đầu mới mẻ, hoa mận trắng tinh làm sáng rực cả một mảng trời. Dưới cành mận ấy xuất hiện hình ảnh gần gũi, quen thuộc của bản làng đó là hình ảnh "lũ con trai chơi cù, lũ con gái khăn áo". Với tâm thế háo hức và rộn ràng. Cành mận gắn bó với tuổi thơ của trẻ em nơi đây, nó chứng kiến quá trình trưởng thành và chắt chứa những ước mơ của con trẻ.

Cành mận bung cánh muốt

Giục mẹ xôn xang lá, gạo

Giục cha vui lòng căng cánh nỏ

Giục người già bản hối hả làm đu

Không những thế dưới cành mận trắng xoá ấy còn là bức tranh sinh hoạt đầy rộn ràng và tấp nập của dân làng. Mọi người đang chuẩn bị để đón một mùa xuân với những đi đầu tốt lành. Người mẹ "xôn xang lá, gạo" để làm bánh, một món bánh đặc trưng cho mùa xuân, người cha "căng cánh nỏ", người già bản "làm đu" để phục vụ cho trò chơi dân gian của bản địa. Có thể thấy, cành mận nó trở thành một biểu tượng không thể thiếu của mùa xuân nơi đây, nó chắt chứa bao niềm vui, nỗi buồn, gắn bó với bản làng suốt năm tháng.

Cành mận bung cánh muốt

Nhà trình tường ủ hương nếp

Giục lửa hồng nở hoa trong bếp

Cho người đi xa nhớ lối trở về

"Cành mạn bung cánh muốt" được điệp lại 3 lần, nó nhấn mạnh làm cho bài thơ trở nên sinh động, đồng thời báo hiệu mùa xuân đã về đến bản làng. Trong ngôi nhà truyền thống "nhà trình tường ấy", mùi "nếp" tỏa ra khắp căn phòng với ánh lửa hồng biến căn nhà ấy trở nên ấm cúng. Để rồi khi đi xa, họ luôn hướng về quê hương với những thứ mộc mạc, gần gũi và thân quen, đặc biệt là vào mùa hoa mạn nổi niền đó lại nhân lên gấp bội, gợi nhớ về những kí ức xa xưa. Hoa mạn như dẫn lối họ trở về với những hoài niệm, nhớ nhung, nhớ các hoạt động sinh hoạt hàng ngày đang diễn ra một cách hối hả, xốn xang của các mẹ, cha, người già bản, sự vui vẻ, háo hức của lũ con trai, con gái trong bản làng.

Qua bài thơ trên, ta như được hòa mình vào bức tranh mùa xuân ở bản làng Tây Bắc với tất cả vẻ đẹp bình yên. Bằng ngòi bút tinh tế và tài hoa, nhà thơ đã giới thiệu đến bạn đọc vẻ đẹp của Tây Bắc vào mùa xuân với màu trắng của hoa mạn hoà cùng với hoạt động rộn ràng, hối hả của dân làng khiến cho bức tranh trở nên có hồn. Làm cho những người đi xa luôn hướng về với quê hương với những gì mộc mạc và giản dị nhất.

Phân tích bài Mùa hoa mạn - Mẫu 2

Với người dân vùng núi Tây Bắc sắc trắng của hoa mơ, hoa mạn không chỉ là tín hiệu của mùa xuân mà còn là tín hiệu của quê hương. Với những người xa quê chỉ nhìn thấy sắc trắng hoa mơ, hoa mạn qua hình ảnh trên tivi, báo đài thôi cũng thấy xao xuyến và bồi hồi khó tả. Bài thơ "Mùa hoa mạn" được tác giả Chu Thuỳ Liên sáng tác đúng tháng chạp năm 2007 đã thể hiện nỗi nhớ sâu sắc về quê hương, buôn làng của những người đi xa thông qua sắc trắng quen thuộc đó.

Bài thơ có ba khổ thơ, mỗi khổ thơ đều bắt đầu bằng hình ảnh hoa mạn nở trắng muốt "cành mạn bung cánh muốt", sắc trắng tinh khôi của hoa mạn nở khắp vùng trời Tây Bắc dường như chính là tín hiệu của mùa xuân. Và cũng từ đây nó là cái cớ để nhà thơ tuôn trào những cảm xúc về quê hương mình. Dưới tán mạn, dưới sắc trắng tinh khôi của hoa mạn, toàn bộ sinh hoạt bình dị của dân làng hiện ra, thân thương mà thiêng liêng làm sao:

Cành mạn bung cánh muốt

Lũ con trai háo hức chơi cù

Vui nhất và háo hức nhất khi xuân về chính là lũ trẻ nhỏ. Chúng rộn ràng, sung sướng vì được mặc áo mới, được chơi những trò chơi dân gian mà không sợ cha mẹ mắng. Con trai thì “háo hức chơi cù”, “con gái thì rộn ràng khăn áo”... niềm vui ấy như lan toả sang cả không khí xung quanh. Các từ láy “háo hức”, “rộn ràng” khiến ý thơ tươi vui, rộn rã, dường như ta thấy được nụ cười trong trẻo của lũ trẻ. Dường như cảnh mạn cũng đã cùng vui với lũ trẻ, chứng kiến bao ước mơ và theo con đường trưởng thành của chúng.

Cành mạn bung cánh muôt

Giục mẹ xôn xang lá, gạo

Giục cha vui lòng căng cánh nổ

Giục người già bản hồi hả làm đu

Không khí thật nhộn nhịp, tất bật và khẩn trương. Dưới tán mạn mẹ vội vàng rửa lá, ngâm gạo để chuẩn bị thổi xôi, làm bánh cúng tổ tiên, mong mỗi một vụ mùa no ấm. Cha đi căng cánh nổ, người già hồi hả làm đu, để chuẩn bị cho những trò chơi dân gian vào năm mới. Động từ “giục” xuất hiện liên tiếp ở ba dòng thơ “giục mẹ”, “giục cha”, “giục người già”... tất cả gọi một không khí thật khẩn trương, rộn rã, tung bừng. Cả buôn làng từ già đến trẻ đều đang háo hức, phấn khởi chờ đón một mùa xuân mới về.

Cành mạn bung cánh muôt

Nhà trình tường ủ hương nếp

Giục lửa hồng nở hoa trong bếp

Cho người đi xa nhớ lối trở về

Trong những ngôi nhà truyền thống mùi hương nếp tỏa ra thơm lừng. Dân làng thổi xôi, làm cơm rượu nếp, ủ men lá, thịt lợn, làm bánh... căn bếp không khi nào hết ánh lửa bập bùng. Không khí thật ấm cúng, hạnh phúc làm sao. Tác giả thật tinh tế khi viết “giục lửa hồng nở hoa trong bếp”, khiến chúng ta cảm nhận được hương vị của mùa xuân đã lan tỏa khắp các ngõ ngách của buôn làng.

Màu trắng của hoa mạn, cánh trắng tinh khôi, sắc trắng bao trùm cả những con đường, ven suối, bản làng làm cho quê hương đẹp hơn. Chính màu sắc ấy cũng dấy lên trong lòng những người xa quê cảm xúc bỡ ngỡ, nhớ thương da diết. Ai đi xa chẳng mong trở về, nhất là khi năm mới đến, con người ta lại càng da diết với nỗi

nhớ quê hương hơn. Hoa mạn như là hoài niệm, như là tín hiệu dẫn lối con người ta trở về với quê hương, nơi ta sinh ra và gắn bó suốt những năm tháng tuổi thơ.

Bài thơ có ba khổ, viết theo thể thơ 5 chữ, không gieo vần, không nặng nề về hình thức. Mạch cảm xúc của nhà thơ chỉ phối đến mạch chung của bài thơ. Bằng những nét vẽ tinh tế nhà thơ đã giúp bạn đọc cảm nhận được vẻ đẹp cùng không khí rộn ràng của quê hương vào những ngày xuân sang. Qua đó dấy lên trong lòng mỗi người tình yêu tha thiết với nơi chôn nhau cắt rốn.

Phân tích Mùa hoa mạn của Chu Thùy Liên - Mẫu 3

Chu Thùy Liên là một hồn thơ đẹp, những tác phẩm của ông được đánh giá cao và còn giữ nhiều chức vụ quan trọng trong bộ ngành văn hóa. Mùa hoa mạn là một trong những tác phẩm tiêu biểu về vẻ đẹp của thiên nhiên, được in trong tập Thuyền đôi én. Bài thơ là nỗi lòng của một người xa quê, nỗi nhớ quê hương da diết. Bài thơ được Chu Thùy Liên dùng những tình cảm tha thiết nhất của một người con xa quê khi viết về quê hương của mình.

Cành mạn bung cánh muốt

Lũ con trai háo hức chơi cù

Lũ con gái rộn ràng khăn áo

Bóng bay nâng ước mơ con trẻ

Ngay trong khổ thơ đầu tiên, cành mạn đã là một điểm nhấn quan trọng. Màu trắng của hoa mạn bung nở giữa bức tranh chính là lời báo hiệu mùa xuân đã về Xuân tới, khung cảnh đặc trưng trên những bản làng dân tộc chính là cánh rừng trắng muốt của hoa mạn. Hình ảnh này cũng được tác giả đưa vào để làm một dấu hiệu để biết mùa xuân đã tới. Dưới những tán mạn rợp trời, hình ảnh nam thanh nữ tú sửa soạn đi chơi vô cùng rộn ràng. Đó đều là những khung cảnh vô cùng quen thuộc với tác giả, với những đứa trẻ vùng cao. Nó theo giấc mơ của những đứa trẻ qua thời gian để trưởng thành, chứng kiến những con người thành tài.

Cành mạn bung cánh muốt

Giục mẹ xông xang lá, gạo

Giục cha vui lòng căng cánh nỏ

Giục người già bản hồi hủ làm đu

Vẫn mở đầu bằng hình ảnh cánh hoa mạn bung nở trắng đầy trời, bên dưới tán cây lại thay bằng hình ảnh sinh hoạt của thôn làng nơi đây. Cảnh sinh hoạt ấy vô cùng tấp nập, rộn ràng, hòa theo không khí mùa xuân mọi người chuẩn bị để đón một cái Tết mới. Những phong tục trong ngày Tết của những người dân bản. Người mẹ bận bịu bên lá, gạo làm bánh. Cha căng cánh nổ để chuẩn bị cho cuộc đi săn. Những người già hối hả làm xích đu để trẻ em, mọi người vui chơi. Đây đều là những hình ảnh gần gũi và quen thuộc vào mùa xuân, khung cảnh mà tác giả cảm thấy thân thuộc. Dịp lễ Tết luôn là thời gian nhộn nhịp và vui vẻ nhất trong năm, đó cũng chính là những hình ảnh tác giả ghi nhớ sau nhiều năm xa quê của mình.

Cành mạn bung cánh muốt

Nhà trình tường ủ hương nếp

Giục lửa hồng nở hoa trong bếp

Cho người đi xa nhớ lối trở về

Ở khổ thơ cuối cùng, một lần nữa cánh hoa mạn bung nở trắng rừng lại được tác giả nhắc đến. Trong bài thơ, nó đã được điệp lại 3 lần, đều là hình ảnh mở đầu cho một bức tranh bên dưới. Đó cũng được coi là hình ảnh quan trọng nhất trong bức tranh xuân, là hình ảnh gợi nhớ về quê hương của tác giả. Trong ngôi nhà nhỏ, mùi hương nếp ấy chính là mùi hương của bánh ngày Tết. Những nãi bánh bên lửa hồng, bốc hơi nghi ngút cũng là một trong những hình ảnh gần gũi trong dịp Tết. Không chỉ riêng một hay hai nơi, mà là cả trên đất nước Việt Nam. Tất cả những hình ảnh ấy đều như lời thúc giục nhưng người con xa quê trở về. Có thể là màu hoa trắng muốt, có thể là hương thơm thanh mát dịu dàng, tất cả chúng như lời nhắc nhở, lời chỉ dẫn những người con xa quê trở về.

Chu Thùy Liên đã rất sáng tạo và tinh tế khi lồng ghép hình ảnh hoa mạn trắng muốt vào bài thơ. Sự kết hợp tuyệt vời giữa thiên nhiên và cảnh sinh hoạt náo nhiệt của con người dịp xuân về đã khiến cho bài thơ trở nên vô cùng uyển chuyển, xinh đẹp. Đó là một bức tranh Tây Bắc vào mùa xuân làm cho những người xa quê hương lưu luyến, cũng khiến cho những người đọc da diết khôn nguôi.

Phân tích bài thơ Mùa hoa mạn của Chu Thùy Liên - Mẫu 4

Mùa hoa mạn là một trong những tác phẩm tiêu biểu của nhà văn Chu Thùy Liên. Bài thơ là nỗi lòng của "người đi xa" về những nỗi nhớ da diết cùng với hình ảnh gần gũi, quen thuộc của quê hương mình. Mở đầu bài thơ, tác giả đã cho ta thấy một khung cảnh mùa hoa mạn dưới cái nhìn đầy sự tinh tế:

Cành mạn bung cánh muốt

Lũ con trai háo hức chơi cù

Lũ con gái rộn ràng khăn áo

Bóng bay nâng ước mơ con trẻ.

Cảnh "cành mận bung cánh muốt" đã báo hiệu rằng mùa xuân đã về cùng với nhiều đi đầu mới mẻ làm bừng sáng khắp khung trời nơi đây. Dưới cành mận ấy, chúng ta lại thấy những hình ảnh vô cùng gần gũi, quen thuộc, đó là hình ảnh "lũ con trai háo hức chơi cù, lũ con gái rộn ràng khăn áo". Cùng với tâm thế rộn ràng, vui tươi ấy, cành mận cũng được gắn liền với tuổi thơ của những đứa trẻ nơi đây, nó theo suốt quá trình trưởng thành và chứa đựng những ước mơ nhỏ bé của con trẻ. Tiếp nối về khung cảnh sinh hoạt của dân làng, ta lại thấy nơi đây đầy sự rộn ràng, tấp nập, nhộn nhịp: Cành mận bung cánh muốtGiục mẹ xôn xang lá, gạoGiục cha vui lòng căng cánh nổGiục người già bản hỏi hỏi làm đuMọi người nơi đây đều đang chuẩn bị để đón một mùa xuân cùng với những đi đầu tốt lành. Hình ảnh người mẹ "xôn xang lá, gạo" để làm bánh, một món bánh đặc trưng cho mùa xuân, người cha thì "căng cánh nổ", người già bản "làm đu" để phục vụ cho trò chơi dân gian của bản địa. Tất cả đã hiện lên không khí của mùa xuân, chất chứa bao niềm vui, nỗi buồn, gắn bó với bản làng suốt năm tháng. Và rồi, một lần nữa, tác giả sử dụng điệp ngữ lại lần thứ ba với câu thơ "Cành mận bung cánh muốt". Nó như nhấn mạnh thêm vẻ đẹp của mùa hoa mận cùng với cảnh vật, con người nơi đây, tạo nên một khung cảnh hết sức nên thơ: Cành mận bung cánh muốtNhà trình tường ủ hương nếpGiục lửa hồng nở hoa trong bếpCho người đi xa nhớ lối trở vềTrong ngôi nhà truyền thống "nhà trình tường ấy", mùi "nếp" lan toả ra khắp căn phòng với ánh lửa hồng biến căn nhà ấy trở nên gần gũi, ấm cúng hơn. Để rồi khi "người đi xa", họ luôn hướng về quê hương với những thứ mộc mạc, gần gũi và thân quen, đặc biệt là vào mùa hoa mận nổi niềm đó lại nhân lên gấp bội, gợi nhớ về những kí ức xa xưa. Hoa mận như dẫn lối họ trở về với những hoài niệm, nhớ nhung, nhớ các hoạt động sinh hoạt hàng ngày đang diễn ra một cách hối hả, xôn xang của các mẹ, cha, người già bản, sự vui vẻ, háo hức của lũ con trai, con gái trong bản làng. Nhờ những hình ảnh được miêu tả tinh tế dưới ngòi bút của nhà văn Chu Thùy Liên, em như hình dung ra mình đang lạc vào khung cảnh đẹp đẽ ấy với tất cả sự bình yên đến lạ. Qua đó, ta cũng thấy được vẻ đẹp của miền núi Tây Bắc, tất cả được gói gọn trong ba khổ thơ, đã lột tả được bức tranh nên thơ ấy. Để rồi dù ta có đi xa đến đâu thì lòng ta thì mãi luôn nhớ về quê hương, nơi chôn rau cắt rốn của mình với những đi đầu rất đổi giản dị, nhưng lại chan chứa nhiều kỉ niệm đầu đầu.